

DECIZIE

22 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Anatolie Scurtu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către
Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr. 18, în procedura
falimentului împotriva lui Anatolie Scurtu, intervenient accesoriu Societatea pe
acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică
consumată,

împotriva încheierii din 11 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respinsă cererea depusă de către Anatolie Scurtu cu privire la repunerea în
termenul de declarare a apelului și a fost restituită cererea de apel depusă de către
Anatolie Scurtu,

constată:

La 28 martie 2019 ÎMGFL nr. 18, în procedura falimentului a depus cerere de
chemare în judecată împotriva lui Anatolie Scurtu, intervenient accesoriu SA
„Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică consumată.

Prin hotărârea din 03 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a
admisă acțiunea depusă de către ÎMGFL nr. 18, în procedura falimentului și au fost
încasate de la Anatolie Scurtu în beneficiul ÎMGFL nr. 18, în procedura falimentului,
datoria în sumă de 551 14,76 de lei și în bugetul de stat taxa de stat în sumă de 1653,44
de lei.

La 20 ianuarie 2020 Anatolie Scurtu a declarat apel împotriva hotărârii primei
instanțe, solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului și admiterea
acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și remiterea cauzei spre rejudecare în primă
instanță.

Prin încheierea din 11 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă
cererea depusă de către Anatolie Scurtu cu privire la repunerea în termenul de
declarare a apelului și a fost restituită cererea de apel depusă de către Anatolie Scurtu.

La 27 martie 2020 Anatolie Scurtu a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii instanței de apel, repunerea în termenul de declarare a apelului și restituire cauzei în instanța de apel pentru judecarea apelului în fond.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu încheierea instanței de apel, deoarece concluzia instanței de apel este neîntemeiată, fiind apreciate eronat circumstanțele cauzei și neglijate motivele invocate de către el în vederea repunerii în termenul de declarare a apelului.

A menționat că, instanța de apel a reținut că, el, în calitate de pârât, a fost informat despre data ședinței de judecată, în cadrul căreia urma să se examineze prezenta cauză, însă nu a indicat prin ce anume se confirmă acest fapt.

A susținut că, în adresa sa nu a fost expediată cererea de chemare în judecată, cu toate înscrisurile anexate la ea, precum și încheierea primei instanțe, prin care a fost acceptată cererea de chemare în judecată și au fost informați participanții la proces despre data soluționării prezentei cereri.

A relevat că, instanța de apel neîntemeiat a menționat că, el ar fi primit dispozitivul hotărârii primei instanțe mai înainte de 17 ianuarie 2020. Or, prima instanță a avut obligația să-i expedieze la domiciliu dispozitivul hotărârii în decurs de 5 zile prin scrisoare recomandată cu aviz de recepție sau să-i comunice dispozitivul în alt mod prevăzut de lege.

A considerat că, prin încheierea contestată i-a fost încălcat dreptul de acces liber la justiție, dreptul la un recurs efectiv și dreptul la un proces echitabil.

Prin referința depusă la 15 iulie 2020 ÎMGFL nr. 18, în procedura falimentului, a solicitat respingerea recursului și menținerea încheierii instanței de apel.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din materialele dosarului rezultă că, la data de 13 martie 2020 instanța de apel a expediat în adresa recurentului copia încheierii din 11 martie 2020 (f. d. 51).

Astfel, recursul declarat la 27 martie 2020 este în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a încheierii instanței de apel și restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată.

În conformitate cu art. 427 lit. c) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

După cum rezultă din materialele dosarului, prin încheierea din 11 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea depusă de către Anatolie Scurtu cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului și a fost restituită cererea de apel depusă de către Anatolie Scurtu.

La adoptarea acestei soluții, instanța de apel și-a fundamentat concluziile pe dispozițiile art. 369 alin. (1) lit. b) CPC, care statuează că, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, instanța de apel neîntemeiat a respins cererea depusă de către Anatolie Scurtu cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului.

Astfel, în conformitate cu art. 362 alin. (1) și (3) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Astfel, instanța de recurs reiterează că, termenul de declarare a apelului poate fi restabilit dacă persoanele îndreptățite prezintă probe veridice, ce ar confirma imposibilitatea declarării apelului în termen.

Raportând la caz prevederile legale enunțate, se constată că, într-adevăr, Anatolie Scurtu a declarat apel împotriva hotărârii din 03 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru numai la 20 ianuarie 2020, respectiv, cu depășirea termenului legal (f. d. 38-42).

În același timp, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, deși instanța de apel a expediat în adresa recurentului copia încheierii primei instanțe, prin care a fost acceptată cererea de chemare în judecată, conform procedurii de examinare a cererilor cu valoare redusă și au fost informați participanții la proces despre data soluționării prezentei cereri, se constată că, copia încheierii enunțate nu a fost înmănată destinatarului, dar a fost restituită în adresa instanței de către oficiul poștal cu mențiunea „nereclamat” (f.d.25, 28, 29).

De altfel, la actele cauzei lipsesc și probe, care ar confirma recepționarea de către Anatolie Scurtu a dispozitivului hotărârii contestate, or, și corespondența expediată în adresa ultimului cu copia dispozitivului hotărârii din 03 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, la fel, a fost restituit în adresa instanței de către oficiul poștal cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 31, 36).

Drept urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că, instanța de apel neîntemeiat a constatat lipsa temeiurilor de admitere a cererii de repunere în termenul de declarare a apelului, în situația în care la materialele cauzei lipsesc probe, care ar indica cu certitudine că, Anatolie Scurtu a cunoscut despre existența și examinarea prezentei cauze în prima instanță, precum și despre adoptarea dispozitivului hotărârii din 03 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, fapt ce indică la ilegalitatea încheierii instanței de apel din 11 martie 2020 cu privire la respingerea cererii de repunere în termenul de declarare a apelului și restituirea cererii de apel depusă de către Anatolie Scurtu.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, restituirea neîntemeiată a apelului declarat de către Anatolie Scurtu constituie și o încălcare a prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, care garantează oricărei persoane dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral încheierea instanței de apel și de a pronunța o nouă încheiere cu privire la admiterea cererii de repunere în termenul de declarare a apelului, cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel de la faza primirii cererii de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. b), c) și 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Anatolie Scurtu.

Se casează integral încheierea din 11 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr. 18, în procedura falimentului împotriva lui Anatolie Scurtu, intervenient accesoriu Societatea pe acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică consumată și se pronunță o nouă încheiere, prin care:

Se admite cererea depusă de către Anatolie Scurtu cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului.

Se repune Anatolie Scurtu în termenul de declarare a apelului.

Se restituie cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău de la faza primirii cererii de apel.

Decizia în partea restituirii cauzei la rejudecare nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nicolae Craiu

Mariana Pitic